

GLEBALIŠKI LIST.

IZDAVA UDRUŽENJE
GLEB. UGRALCEV
MEŠTAROV UDRUŽENJE
LJUBLJANA.

SEZONA
1922-23

ŠTEV. 30.

JADRANSKA BANKA A. D. BEOGRAD

Dion. glavnica: Din 60.000.000. Rezerva: Din 32.515.000.

PODRUŽNICE:

Bled
Cavtat
Čelje
Dubrovnik
Ercegovci
Jelsa

Jesenice
Korčula
Kotor
Kranj
Ljubljana
Maribor

Metković
Prevalje
Sarajevo
Split
Sibenik
Zagreb

AMERIKANSKI ODIO.

Nastov za brzojave: JADRANSKA.

AFILIJIRANI ZAVODI: Jadranska banka: Tst. Opatica, Wien, Zadar.
Frank Sokser State Bank, Cortlandt Street 82, New-York City. —
Veza za južnu Ameriku: Banco Yugoslavo de Chile; Valparaiso,
Antofagasta, Punta Arenas, Puerto Natales, Porvenir.

**Zahtevajte povsod
čevlje z znamko
tovaren**

PETER KOZINA & KO., TRŽIČ.

Glavna zaloga v Ljubljani, Breg št. 20 ter
Aleksandrova cesta št. 1.

Podružnici v Zagrebu in v Beogradu.

Spored

Drama:

Maj 9. sreda	— Shakespearjeva komedija „Kar hočete“	Izven
„ 10. četrtek	— Ugrabljene Sabinke.	Red D
„ 11. petek	— Idiot.	Red E
„ 12. sobota	— Zaprto.	
„ 13. nedelja	— Shakespearjeva komedija „Kar hočete“	Izven
„ 14. poned.	— Češnjev vrt.	Red B

Opera:

Maj 8. torek	— Evgenij Onjegin.	Red C
„ 9. sreda	— Čarostrelec. — Prva operna delavska predstava po znižanih cenah.	Izven
„ 10. četrtek	— Rigoletto.	Izven
„ 11. petek	— Janko in Metka.	Red A
„ 12. sobota	— Gorenjski slavček. — Na čast srbskim gostom, slavni „Pjevački družini Stanković“ iz Beograda. (Ob štirih popoldne.)	Izven
„ 13. nedelja	— Evgenij Onjegin.	Izven

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor:

lestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih izdeluje v kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

„Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na atelje „VESTE“, Ljubljana, Kolodvorska ul. 8/1.

Kar hočete.

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.
Poslovenil Oton Župančič.

Režiser: O. ŠEST.

Orsino, vojvoda ilirski	g. Drenovec.
Sebastijan, mlad plemič, Violin brat	g. Kralj.
Antonijo, pomorski kapitan, Sebastijanov prijatelj.	g. Terčič.
Pomorski kapitan, Violin prijatelj	g. Medven.
Valentin } plemiča v vojvodovi službi {	g. Cesar.
Curio }	g. Markič.
Vitez Tobija Rig, Olivijin stric	g. Peček.
Vitez Andrej Bledica	g. Šest.
Malvolio, Olivijin dvornik	g. Rogoz.
Fabijan } v službi pri Oliviji {	g. Gregorin.
Norec }	g. Skrbinšek.
Menih	g. Lipah.
Olivija, grofica	ga Wintrova.
Viola, Sebastijanova sestra	ga Šaričeva.
Marija, Olivijina hišna	ga Juvanova.
Birič	g. Sancin.
Sluga pri Oliviji	g. Kumar.

Dvorjani, biriči, slugе.

Godi se v ilirskem mestu in na bližnji morski obali.

Po drugem dejanju daljši premor. — Godbo zložil
Anton Balatka.

GRIČAR & MEJAČ ZALOGA OBLEK ZA DAME,
GOSPODE IN OTROKE

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 3.

Vogal Knaflove ulice.

Ugrabljene Sabinke.

Veseloigra v štirih dejanjih.

Spisala brata Schönthan. Prevel E. Gangl.

Režiser: O. Šest.

Martin Golvič, profesor	g. Rogoz.
Friderika, njegova žena	gna Rakarjeva.
Pavla, njuna hči	gna M. Danilova.
Dr. Novak	g. Peček.
Marijana, njegova soproga	ga Wintrova.
Brumen, trgovec z vinom	g. Plut.
Mile Brumen, imenovan Zvezdan, njegov sin	g. Medven.
Emanuel Strize, ravnatelj gledališča	g. Danilo.
Roza, hišna pri Golviču	ga Rogozova.
Augusta, hišna pri Novaku	gna Gabrijelčičeva.
Mažgon, šolski sluga	g. Smerkol.

Kraj: majhno mesto. Čas: sedanjost.

Po prvem in drugem dejanju daljša pavza.

ZDENKA RODIČ damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10

(Palača „Zadružne gospodarske banke“)

IDIOT.

Roman. Spisal Fjodor Mihajlovič Dostojevski.

Za ođer priredil Boris Putjata.

Prevel Vladimir Levstik.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Čitalec g. Lipah.

I. slika. V kupeju III. razreda.

Parfen Rogožin g. Putjata.
 Knez Miškin g. Rogoz.
 Lebedev g. Medven.

II. in III. slika. Knez Miškin se seznanil z Jepančinovimi.

Ivan Fjodorovič, general Jepančin g. Terčič.
 Jelizaveta Prokofjevna, njegova žena ga Rogozova.
 Aleksandra } hčerke Jepančinoe { gna Mira Danilova.
 Adelaida } } gna Zbořilova.
 Aglaja } } ga Šaričeva.
 Knez Miškin g. Rogoz.
 Gavriilo Ardaljonovič, imenovan „Ganja“ g. Gregorin.

IV. slika. Družina Ivolginova.

Ardaljon Aleksandrovič Ivolgin g. Peček.
 Nina Aleksandrovna, njegova žena gna Rakarjeva.
 Ganja } Ivolginovi otroci { g. Gregorin.
 Varja } } gna Gabrijelčičeva.
 Kolja } } gna Gorjupova.
 Ferdiščenko, njih stanovalec g. Cesar.
 Nastasja Filipovna ga Nablockaja k. g.
 Rogožin g. Putjata.
 Knez Miškin g. Rogoz.
 Lebedev g. Medven.
 Pticin g. Smerkolj.

V. slika. Nenačaden dogodek pri Nastasji Filipovni.

Nastasja Filipovna	ga Nablockaja k. g.
Darja Aleksejevna	ga Juvanova.
Atanazij Ivanovič Tockij	g. Kumar.
General Jpančin	g. Terčič.
Ganja	g. Gregorin.
Pticin	g. Smerkolj.
Mladi človek	g. Sancin.
Stari človek	g. Medven.
Katja, služkinja	gna Polajeva.
Knez Miškin	g. Rogoz.
Rogožin	g. Putjata.
Lebedev	g. Medven.
Ferdiščenko	g. Cesar.
Poročnik Keller	g. Marčič.

VI. slika. Pobratimstvo.

Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

VII. slika. „Vitez klaverne postave“.

Jelizaveta Prokofjevna	ga Rogozova.
Aleksandra } hčerke Jpančinove	{ gna Mira Danilova.
Adelajda }	{ gna Zbořilova.
Aglaja }	{ ga Šaričeva.
Kolja Ivolgin	gna Gorjupova.
General Ivolgin	g. Peček.
Knez Miškin	g. Rogoz.
Lebedev	g. Medven.

VIII. slika. Na zeleni klopi.

Jelizaveta Prokofjevna	ga Rogozova.
Aglaja Ivanovna	ga Šaričeva.
Knez Miškin	g. Rogoz.

IX. slika. Sestanek.

Nastasja Filipovna	ga Nablockaja k. g.
Aglaja Ivanovna	ga Šaričeva.
Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

X. slika. Brezumca.

Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

ČEŠNJEV VRT.

Komedija v štirih dejanjih. Spisal A. P. Čehov. Poslovenil J. Vidmar.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Ranjevska, Ljubov Andrejevna, graščakinja	ga Nablocka.
Anja, njena hči	gna Gorjupova.
Varja, njena rejenka	ga Šarićeva.
Gajev, Leonid Anderjevič, brat Ranjevske	g. Putjata.
Lopahin, Jermolaj Aleksejevič, trgovec	g. Cesar.
Trofimov, Pjotr Konstantinovič, študent	g. Rogoz.
Simeonov Piščik, Boris Borisovič, graščak	g. Peček.
Charlotta Ivanovna, guvernantka	gna Rakarjeva.
Jepihodov, Semjon Pantalejevič, pisar	g. Plut.
Dunjaša, hišna	gna V. Danilova.
Firs, stari lakaj	g. Lipah.
Jaša, mladi lakaj	g. Medven.
Popotnik	g. Terčič.

Gostje, služinčad.

Dejanje se vrši na posestvu L. A. Ranjevske.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

V. BEŠTER **ATELJE** „**HELIOS**“

Evgenij Onjegin.

Lirična opera v sedmih slikah po besedilu Puškina, uglasbil
P. Čajkovski.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Larina, posestnica	ga Smolenskaja.
Tatjana } njeni hčerki	gna Zikova.
Olga }	gna Sfiligojeva.
Filipjewna	ga Rewiczeva.
Evgenij Onjegin	g. Balaban.
Lenski	g. Burja.
Knez Gremin	g. Betetto — Zathey.
Stotnik	g. Zorman.
Saretzki	g. Pugelj.
Triquet, Francoz	g. Bratuž.
Gillot, dvorjanik	g. Drenovec.

Kmetje, plesni gostje, posetniki, oficirji.

Dejanje se deloma godi na posestvu na deželi in Petrogradu
v drugem desetletju tega stoletja.

Vsebina. 1. dej. Onjegin, ki gospodari na velikem podedovanem posestvu, in mladi pesnik Lenski, sta prijatelja. Lenski občuje pri posestnici Larini, ki ima dve hčerki. V eno, v Olgo, je zaljubljen sam, druga, Tatjana, se zaljubi v Onjegina in mu to v pismu prizna. Tudi Onjegin jo ljubi, toda zdi se mu, da mu manjkajo lastnosti, primerne za zakon. Tatjana je nesrečna, Onjegina pa vseeno ljubi.

2. dej. Tatjana obhaja svoj god. Onjegin se jezi nad Lenskim, ki ga je spravil na godovanje. Maščuje se nad njim tako, da koketira z Olgo, njegovo nevesto. Lenski ga pozove na dvoboj. Na tem dvoboju ustrelil Onjegin po nesreči Lenskega.

3. dej. Onjegin potuje brez miru po svetu. Po dolgih letih se vrne v Peterburg. Udeleži se domače veselice pri knezu Greminu. Žena tega kneza je — Tatjana. Onjegin vzplamti, jo vzljubi, hoče jo za vsako ceno. Tudi Tatjana ga še ljubi. Toda svojemu možu ostane zvesta. Onjegin odide uničen v svet.

Delavska predstava po znižanih cenah.

ČAROSTRELEC.

Romantična opera v treh dejanjih (petih slikah).

Spisal F. Kind. Poslovenil A. Funtek.

Godbo zložil K. M. Weber.

Dirigent: MATAČIČ.

Režiser: O. ŠEST.

Otokar, vladajoči knez	g. Cvejič.
Kuno, knežji dedni logar	g. Pugelj.
Agata, njegova hči	ga Lewandowska.
Anka, mlada sorodnica	ga Lovšetova.
Gašper, prvi lovec	g. Zathey.
Maks, drugi lovec	g. Šimenc.
Samiel, črni lovec	g. Drenovec.
Puščavnik	g. Betetto.
Kilian, bogat kmet	g. Debevec.

Lovci. Družice. Kmetje.

Kraj: v nemškem gorovju. Čas: kmalu po tridesetletni vojni.

Vsebinska: 1. dej.: Slavnostni prostor na velikem strelišču, kjer se je kmet Kilian odlikoval kot mojstrski strelec. Veliko veselje med lovci. Le Maksa, ki je bil dotlej najboljši strelec, to pot pa ni nič zadel, vse zamahuje. Višji logar napoveduje običajno poizkusno streljanje, ki se vrši jutri. Če bo pri tem streljanju Maksu sreča mila, dobi za ženo lepo Agato. Toda zle slutnje ga vznemirjajo. Kar se pojavi Gašper in ga povabi, da gre z njim vliivat čarobne kroglice.

2. dej.: V logarjevi hiši sedi Agata in prede. Anica zabija v steno žebelj, na katerem naj visi slika pradeda. Vesela je in bi tudi svojo žalostno prijateljico Agato rada razveselila. Ko odide iz sobe, je Agata zopet sama zatopljena v svoje lepe ljubezenske sanje, zakaj njeno srce pričakuje že dolgo ljubega. In res pride Maks, toda le na kratek čas in že odhaja. Izgovarja se, da n'prā jelena, ki ga je pravkar ustrelil v zloglasnem volčjem brezdnju, spraviti domov. Agata slutí nekaj hudega, ga zadržuje, toda vse zaman.

Izpremema: Volčje brezdnje. Gašper pričakuje Maksa, ki končno pride. Navzlic svarilu ranjke matere in Agate pomaga Maks pri čaranju.

3. dej.: Agata, že v poročni obleki, je navidezno vsa srečna nevesta, toda zle slutnje je niso zapustile. Zopet jo tolaži Anica, a ne dolgo, zakaj tudi njo obhaja strah in bojazen.

Izprememba: Slavnostno streljanje. Grof Otokar odredi, da bodi cilj bel golob. Maks strelja. V tem trenutku pride Agata in se zgrudi na tla. Ljudstvo misli, da je ustreljena, toda v resnici je strel zadel Gašperja. Maks javno prizna svoj zločin in čaranje.

Grof Otokar ga hoče zato za vedno izgnati iz države; kar pa se pojavi puščavnik, ki prosi Otokarja milejše kazni. Grof se da preprostiti ter odredi, da naj Maks ostane v deželi eno leto na preizkušnji. Če bo v tem času dokazal, da je pošten in zvest, dobi ob letu lepo Agato za ženo. Narod poje v mogočnem koru in prekipeva veselja in hvaležnosti.

Drago Schwab
Ljubljana.

Oglasujte
v
Gledališkem
listu!

RIGOLETTO.

Opera v treh dejanjih. Besedilo po Viktoru Hugoja drami „Le roi s'amuse“, napisal F. M. Piave, preložil A. Funtek.
Uglasbil Giuseppe Verdi.

Dirigent: A. NEFFAT.

Režiser: A. SEWASTIANOW.

Vojvoda mantovski	g. Kovač.
Rigoletto, njegov dvorni šaljivec	g. Balaban.
Gilda, hči Rigolettova	ga Lovšetova.
Giovanna, njena družabnica	ga Smolenskaja.
Sparafucile, bandit	g. Betetto — Zupan.
Maddalena, njegova sestra	gna Sfiligojeva.
Monterone	g. Pugelj.
Borsa	g. Mohorič.
Marullo } dvorniki {	g. Zorman.
Ceprano }	g. Perko.
Grofica Ceprano	gna. Asejeva.
Paž	gna Korenjakova
Stražnik	g. Pip.

Dvorne dame in kavalirji.

Godi se v Mantovi in okolici v XVI. stoletju.

Prva vprizoritev l. 1851 v Benetkah.

TRGOVSKA BANKA d. d. - LJUBLJANA SELENBURGOVA UL. 1

preje **SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA**

*** izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. ***

Janko in Metka.

Bajka v treh slikah. Spisala A. Wette. Poslovenil M. Markič.
Uglasbil Engelbert Humperdinck.

Dirigent: K. JERAJ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Oče Peter, metlar	g. Cvejić.
Jera, njegova žena	ga Smolenskaja.
Janko } njiju otroka	{ ga Rewiczewa.
Metka }	{ gna Thalerjeva.
Vešča hrustalka	gna Kattnerjeva.
Peščenček	gna Saksova.
Rosniček	gna Korenjakova.
Štirinajst angelov	* * *
Otroci	* * *

Prva slika: doma, druga: v gozdu in tretja: medeni hramek.

I. Janko in Metka, otroka revnih staršev, sta sama doma. Morala bi delati, pa sta zelo lačna. Da bi laglje prenesla glad, pričneta plesati. Mati pride domov in se razjezi, ker plešeta, mesto da bi delala. Za kazen ju pošlje v gozd brat jagode. Janko in Metka ubogata. Nato se vrne oče. Njegov posej je izdelovanje metel. Nekaj jih je ravnokar v mestu prodal. Za izkupiček je kupil živeža. Ko izve, da sta šla otroka v hosto, se zelo prestraši. V hosti živi namreč čarovnica Hrustalka, ki majhne otroke lovi, peče in jé. Oče in mati se odpravita takoj v hosto, da poiščeta svoja dva otroka.

II. Janko in Metka sta nabrala v gozdu poln košek jagod. Ko jih pesta in hočeta nabirati še druge gozdne sadove, se zmračí. Rada bi se vrnila domov, pa ne najdeta prave poti. Sedeta na mah, molita in zaspita.

III. Zbudita se pred kočo Hrustalke, ki ju začara tako, da se ji pokorita. Janka zapre v hlev, Metki pa ukaže opravljati hišna dela. Metka uboga in pazno posluša Hrustalko, kako čara. Res kmalu jo hoče čarovnica pregovoriti, da bi zlezla v peč. Rada bi jo spekla in snedla. Metka pa začne čarati, kakor je slišala Hrustalko. Čar ima tako moč, da zleze Hrustalka sama v peč. Medtem prideta oče in mati, najdeta svoja otroka in ju vesela objameta.

Na čast srbskim gostom „Pjevačke družine Stanković“.

GORENJSKI SLAVČEK.

Komična opera v treh dejanjih. Spisala L. Pesjakova in E. Züngl.
Uglasbil Anton Foerster.

Dirigent: J. JERAJ.

Režiser: O. ŠEST.

Majda, vdova	gna Sfiligojeva.
Minka, njena hči	ga Lovšetova k. g.
Franjo, študent	g. Šimenc.
Chansonette, učitelj petja	g. Levar.
Ninon, njegova soproga, plesalka	ga Matačičeva.
Štrukelj, oskrbnik	g. Zupan.
Rajdelj, njegov pisar	g. Bratuž.
Lovro, prijatelj Franja	g. Debevec.
Krčmar	g. Zorman.
Kurir	g. Drenovec.
Pismonoša	g. Bekš.
Prva učenka Chansonetta	ga Ribičeva.
Druga učenka Chansonetta	gna Korenjakova.

Vaščani, hlapec, nosači, otroci, učenke Chansonetta.

Dejanje se vrši na Gorenjskem.

Nove dekoracije naslikal g. Skružny. Nove kostume naredila
ga Waldsteinova in g. Dobry.

Prva vprizoritev l. 1872.

Najfinejši pisemski papir

priporoča

: **M. TIČAR** :

|||||
LJUBLJANA,
ŠELENBURGOVA ULICA.
|||||

Dom in rod.

(Dalje.)

Vesel je bil skladatelj, — da se je njegova misel na novo opero, njegova želja za opernim besedjem — uresničila brez vseh ovir. —

Vesel je bil pisec, da je nudeča se prilika oživila Dr. Göstla k novemu delu in da se je posrečilo skladatelja varovati že prvih začetnih razočaranj, in da je njegova gorečnost dobivala novega netila in spodbude. To je bila torej rešitev za prvi čas. Toda kakor skoraj nobeno delo ne steče brez ovir in zaprek, — tudi predmetno snovanje nove opere ni bilo brez njih.

Pošta iz Ljubljane v Novo mesto leži na glavni progi, — zveza je vsak dan večkratna, urejena in točna. In vendar se je na poštnem potu iz Ljubljane v Novo mesto zgubilo — drugo dejanje (drugi čin). — Skladatelj je že pridno skladal na tretjem činu in dalje — ko se je slučajno ugotovilo, da drugi čin besedja ni došel na svoje mesto! (Skladatelj je domneval, da se mu pošlje 2. čin pozneje.) Taki poštni zvezi poslej ni bilo več brezuvetno prepuščati opernega besedja. Treba je bilo iskati neposredne osebne zveze in sicer še iz drugih prav tehtnih razlogov.

Na dobro srečo junaško se je dobil, ljubeznivi: postillon d'amour, — ki je zanaprej prevzel dopošiljanje med pisateljem in skladateljem, in občeval novo opero nove potovalne izgube in marsikakih drugih neprilik. Seveda tudi postillon d' amour, ni vedel, da posreduje pri velikem glasbenem delu; — o važnosti svojega posredovanja je zvedel še le na koncu, sprejemši zahvalne vrstice:

Zahvalo poje trubadur
vso tebi postillon d' amour!
Skoz tvoje roke je nežne
broj pisanj v prave šel roké;
končano delo z vso skrbjo,
naj blagoslovi te nebo,
in naj proslavljen bo povsod
na vekov veke: **Dom in rod!**

In zdaj je treba še povedati, da je skladatelj nove opere: Dom in rod, dični očak naših glasbenikov — Anton Foerster, kateremu je K. Hofmeister že leta 1896. nalagal na vest, da naj Gorenjski slavček ne ostane njegova edina opera. (Gledališki list št. 23., stran 4 za leto 1923.)

Pisateljstvo je pustilo skladatelju povsem proste roke in ustrezalo željam njegovim, prepustivši mu v mnogih vprašanih prosto odločbo.

Pri tako obsežnem delu kakor je petčinovna opera, se marsikaj pripeti — veselega in žalostnega, prijetnega in neprijetnega, toda delo gre svojo junaško pot per aspera ad astra — in finis — coronat opus. Tudi: Dom in rod, — ko je bil že pod streho — z glasovnim in glasovirnim izdelkom je doživel kaj tragične prilike. (Kakor vsako dobro delo in dobrodelje), toda vse to ne pride več v poštev.

Dejanje operno vsebuje — delo in borbo za obstanek malega seljaškega doma in njegovega rodu — in tudi v širšem obsegu borbo in delo naroda za svoj: **dom in rod**, — zaključuje peti čin — po skladateljevi osnovi prirejeni — zbor:

Za dom in rod.

Nikdar te, dom, ne zapustimo!
V tujini sreče ne iščimo!
Gorje... tujine je daljav:
Naš dom in rod nam bodi zdrav!

Vse dobro... doma je najbolje —
je blagoslov in zadovolje:
Nikjer ni sreče ko doma
in ne ljubezni in srca.

Svetó za dom in rod trpljenje
zori za dom in rod spajenje:
Ne strašijo težave nas,
glas roda naš je časti glas.

Zvestoba... naša je prisega —
za rod in dom življenje tvega:
Na delo bratje vsak svoj pot —
za srečen dom in krepek rod! —

IV

PRISPEVAJTE ZA

BORŠTNIK-VEROVŠKOV

NAGROBNI SPOMENIK.

Shakespeare:

Kar hočete.

(K prvi uprizoritvi na slovenskem odru.)

V petek 4. t. m., gospoda moja, je bil pri nas praznik. Razobesili smo vse zastave, ker ta dan je bil za nas dogodek vsaj tako velik, kot so volitve, zmage in sprejemi odličnjakov. — Torej razobesili smo zastave — en teden prej že ni bilo nobene vstopnice več in do-tičniki, ki so hoteli na vsak način v gledališče, so morali plačevati ogromne vsote. Ta dan, dne četrtega maja, anno domini 1923, se je uprizorila prvič Shakespearjeva komedija »Kar hočete«. Prvič — sploh. Torej praznik. V časopisju je 14 dni prej kar mrgolelootic o premieri. Na večer — trume ljudi so morale domov, ker gledališče je bilo, kot sem že dejal »bitkóm nabíto«. Aplavzi, veselje, smeh — potem šopki in venci. Ga Viola, ki je srečna posestnica voza, je morala tisti večer peš domov, ker voz je bil prenapolnjen s cvetjem in Malvolio se je bridko pritoževal, da so ga stali postrežki lepe dinarčke. Z eno besedo, kaj bi našteval — imenitno je bilo in nikomur ni bilo žal ne truda ne žrtev...

Pa ne o tem, to je že za nami. »Kar hočete« pa je poglavje o veselju — je smeh Bogov. Širok, zvonek, hudomušen, sanjav — pred vsem pa brezskrben... In zato nam za prvi hip tuj — ker nam je brezskrbnost tuja. Ko pa sedimo dalj časa v svojem sedežu, tedaj se prične tajati, tedaj vstaja v nas polagoma ono, kar smo i mi nekoč imeli: naivno veselje nad pestrostjo, nad lahkokrilo igro otroka... Brezskrbnost... brezskrbnost... solnce... pota z belim, drobnim peskom posuta...

*

Saj vsa zadeva je tako pristrčno enostavna. Oče Sebastijan ima dvojčka, sina Sebastijana in hčerko Violo. Ta dva doleti brodolom in rešita se oba — a drug ne ve za drugega. In sedaj prično zapletljaji... Začno na zemlji Iliriji. Tu je zaljubljen vojvoda, uporna grofica čudovite lepote... in tu Šekspirjev kvartet v smehu: Stric Tobija, dobričina in vitez in prijatelj dobre kapljice — domišljavi zajec Andrej — kamelec Marija in modrijan Malvolio. Potem je pa še vsota vseh štirih — norec...

Kaj je potem. O marsikaj... Vse je lepo in v redu... Ob večerih sede na belih klopcah pod girlandami Orsino in Viola in pa

— Sebastijan in Olivia... da, tudi stric Tobia uživa z Marijo medene tedne ob asistenci Andreja...

In tako noč je Tisba plaho stopala po rosi...

In tako noč...

In tako noč so se smehljali Bogovi nad novo srečo...

Torej praznik je bil... V ušesu mi še zvene mehke melodije, ki mi jih je napravil kolega Balatka... in epilog norčev —

A kaj nam to! Komad je končan —

mi bi radi ugajali sleherni dan,

Da, da! Sleherni dan, Polne hiše in blagajne upravi — smeha glasnega, širokega publiki in nove smelosti igralcem želi

O sip Šest.

Slike gledaliških umetnikov se dobe v trgovini s slikami »Special«
A. Babka na Aleksandrovi cesti.

Današnja številka prinaša kot umetniško prilogo sliko gosp. Marija
Šimenca, opernega tenorista. (Atelje »Helios«, Bežer.)

**Mnogo
denarja**

si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške
in ženske obleke, perilo, tri-
kotažo, posteljno opremo itd.

v velikem skladišču blaga

veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana, Mestni trg 10.

Urejuje Fran Lipah.

Cena Din 3.50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.